ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

8

СЕРПЕНЬ
1986

Вірш Григорія РІЗНИКА

Достигає жито,
Колос виграва...
На комбайні літо
Їде на жнива.

РАДІСТЬ

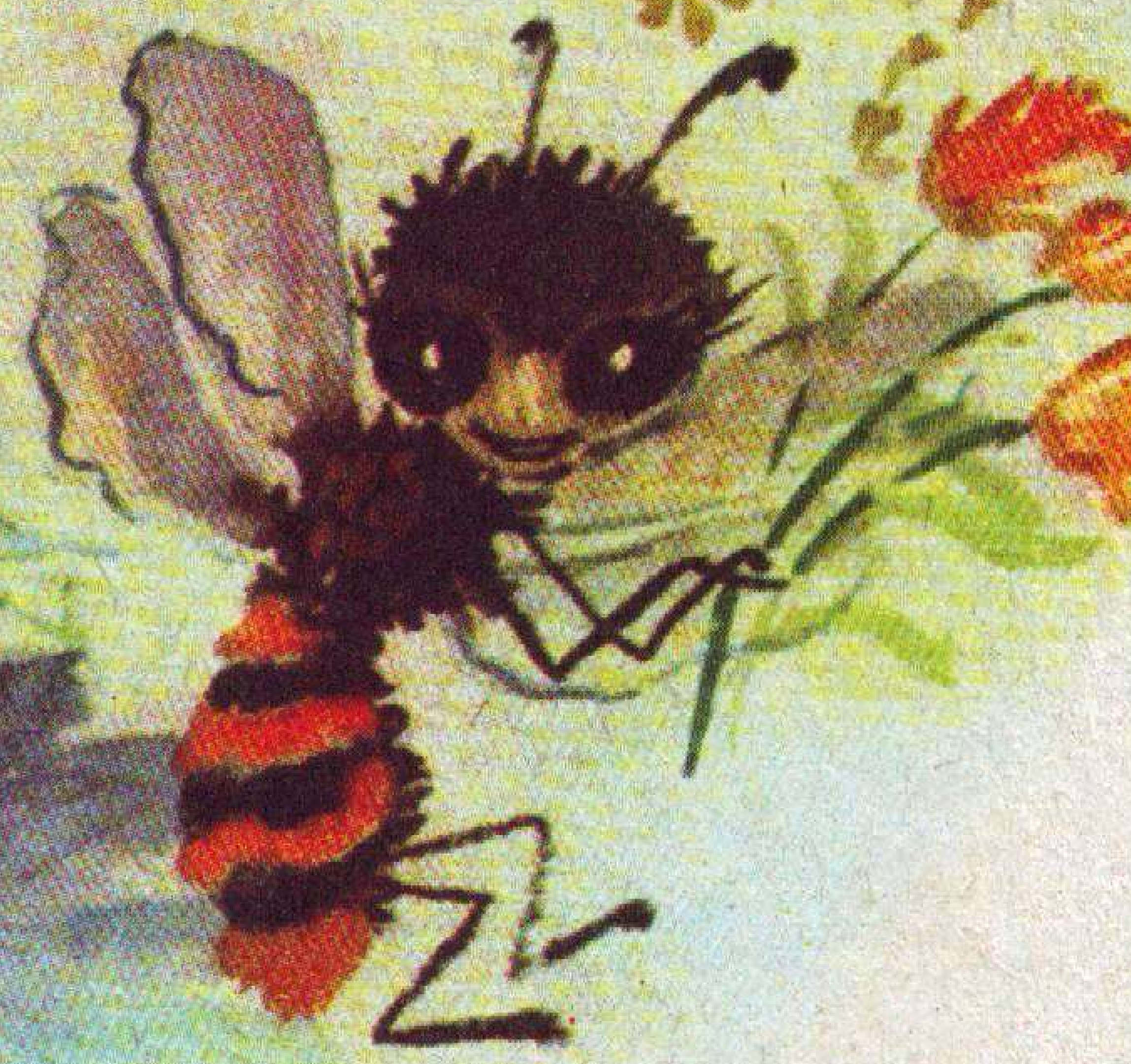
Вірш Богдана ЧЕПУРКА

— Де ти,
Бджілонько, була?
— Я злітала півсела,
Радо скрізь мене вітала
Кожна квітонька мала.

ОСЬ ГРИБОК І ОН ГРИБОК

Вірш Галини БИЧЕНЮК

Вранці з татком ми пішли
По гриби до гаю.
Я радію, я вперед
Зайчиком стрибаю.
Ось грибок і он грибок —
Буде повний козубок.

Намалювала Віра МОРОЗОВА

ТРАВИЧКА ДЛЯ КРОЛИЧКИ

Вірш Василя ЦІЛОГО

Сергійко для кролички
Ніс в'язочку травички.
Аж бачить — край доріжки
Бичок наставив ріжки,
Ляка Сергійка:— Му!
Травичку одніму.
— Ти так із-за травиці? —
Спитав Сергійко в биця.—
Ходімо до кролички,
Поділимо травичку.

ПЕТРИК — ПОМІЧНИК

Вірш Станіслава ШАПОВАЛОВА

Петрик вишню обкопав
З дідом у садочку.
Петрик з татом поливав
Моркву й огірочки.
З мамою весь двір підмів
І сміття заніс у рів,
А з бабусею індика
На ніч у хлівець закликав.
Петрик до роботи звик.
Він у мами і бабуні,
Він у тата і дідуня
Щонайперший помічник.

ДІД ТУМАН

Вірш Валентини КАМЕНЧУК

Дід Туман раненько встав,
Переплив на човні став,
Велетенський взяв мішок
І сховав туди лужок,
Сіна стіг, кленка, ялину,
Грядку моркви і стежину,
І криничку із водою,
І цапка із бородою.

ЖНИВА

Написав Анатолій КАМІНЧУК
Намалювала Наталя КОРНЄЄВА

— Діти,— сказала вихователька Ольга Дмитрівна,— сьогодні ми підемо в поле. Подивимось, як працюють комбайни.

Всі заплескали в долоні, заметушилися. Особливо радів Петрик, бо його тато — комбайнер...

Аж ось і поле. Високим муром стоїть пшениця, тихо шелестить дозріле колосся. Угорі озиваються дзвінкими голосами жайворони. Десь удалині підпадьомкає перепілка. На обніжку синіють волошки, а в траві стрекочуть коники.

Та дітей найбільше цікавили комбайни, що стояли в загінці один біля одного.

— А он і мій татусь! — вигукнув Петрик і кинувся по колючій стерні до машин. За ним поспішила й решта дітей разом з вихователькою.

Механізатори заклопотано поралися біля комбайна.

Петрик зрозумів, що в них поломка, і як бувалий комбайнер заходився все пояснювати друзям сам:

— Колоски тут зрізає велетенський ніж, який називається хедер. Транспортером колоски подають у молотарку. Там з них вимолочують зерно. Воно попадає в бункер. А з бункера через цей ось рукав висипається в кузов машини. Ззаду в комбайна спеціальний пристрій для соломи. Там її пресують і викидають на стерню копичками...

— Гей, ти, професоре! — гукнув до Петрика тато.— Біжи-но до майстерні, скажеш дядькові Миколі, щоб негайно висилав аварійку, бо в нас вал тріснув.

Петрик запитав у Ольги Дмитрівни

дозволу й вихором полетів до польового тракторного стану.

— Дядечку Миколо! — ще здалека загукав він.— Там комбайн поламався. Треба аварійку. Вал тріснув.

За лічені хвилини аварійка була вже в полі.

Швидко ліквідували несправність, і комбайни один за одним рушили вперед.

Діти з Ольгою Дмитрівною пішли по стерні. Вони хотіли визбирати за комбайнами погублені колоски. Та скільки не ходили — все дарма, жодного колоска не знайшли.

Добре працювали комбайни. Але найкраще — той, з червоним прапорцем, де за кермом сидів Петриків тато.

Від комбайнів одна за одною від'їздили машини, завантажені свіжим духмяним зерном. А в небі весело дзвеніли жайворони, ніби підвішені на невидимих ниточках до золотого сонця.

ПИШНІ ВУСА У ВІВСА

Вірш Василя ЗАЙЦЯ

Пишні вуса у вівса.
Вітер гладить:— Ну й краса!
А овес йому на те:
— Гарні вуса — то пусте!
Вся краса моя не в них,
А в зернинках наливних.

Малюнок Юрія КАВУНА

ХЛІБ НЕ ЗАЙЧИК З ЛІСУ НОСИТЬ

Вірш Варвари ГРИНЬКО

Хліб не зайчик з лісу носить —
Брат мій сіє, тато косить.
Хліборобом хочу стати,
Як мій братик, як мій тато.
Прибіжить із лісу зайчик —
Сам я дам йому окрайчик.

Пташина

Написав Віктор ПРИХОДЬКО

Малюнок Якима ЛЕВИЧА

Після зливи серед степу лишилася калюжа.
Прилетів шпачок, зайшов у калюжу, напивсь і ну купатися. Крильми залопотів, присів, кумедно підстрибнув. Вийшов на траву і почав пригладжувати дзьобом пір'я.
Закортіло скупатися й горобцям. Ті, як завжди, без галасу не обійшлися — зчинили бійку у воді.
За ними прилетіли дві галки, синиця й сіра плиска. Навіть сорока надумала помити свої білі боки. Плюскочуться птахи в калюжі, виспівують від задоволення. Справжня тобі пташина баня!
Дивним видалось мені, що неподалік ще були калюжки, однак вони не приваблювали птахів. А чому?
Виявляється, посеред пташиної купелі ріс полин. Кілька зламаних напівзасохлих кущиків мокли у воді. Зачерпнув я теплої води, а вона полином пахне...
Люди здавна використовували полинові настоянки для боротьби проти різних шкідників. Через те і птахи так охоче купалися в невеличкій степовій калюжі.

Намалювала Олена БОГАТИРЬОВА
ЗАГАДКИ
Написав Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ
Я шукаю мед, малину,
Рибку сам собі ловлю,
Влітку й миті не спочину,
А зайде зима, то сплю.
Ведмідь
У зеленому гаю
Я літа усім кую.
Зозуля
Написала Галина ДЕМЧЕНКО
Із неба диво золоте
І світить нам, і гріє,
Ніщо без нього не росте,
І всяк йому радіє:
Радієш ти, радію я,
Радіють луки, поле, гай,
Радіє з краю в край земля.
А що за диво — відгадай.
Сонце
Написала Світлана БЯЛКОВСЬКА
Від садочка до місточка,
Від криниці до крамниці,
Від порога до порога —
Всюди водить нас.......
Дорога

ДО 130-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

На цьому портреті — великий український письменник Іван Якович Франко. Він написав багато чудових творів і для дорослих, і для дітей. Маленькі читачі добре знають його казки про ріпку, про фарбованого лиса, про Абу-Касимові капці...
Казку «Лисичка і Рак» ми друкуємо на прохання багатьох дівчаток і хлопчиків.

Лисичка і Рак

Зустріла Лисичка Рака. Стала та й дивиться, як він помаленьку лізе. А далі давай з нього насміхатися:
— Ну, та й швидкий же ти, нема що казати! Справжній Рак-неборак! А скажи мені, Раче-небораче, чи то правда, що тебе раз по дріжджі послали, а ти аж через рік з дріжджами прийшов та й ті посеред хати розілляв?
— Може, коли й правда була,— каже Рак.— А тепер дуже на брехню схоже.
— Овва! Значить, тепер прудкіший став?

— Прудкіший чи не прудкіший, а тобі глузувати не дозволю. Коли хочеш знати, який я прудкий, то давай поб'ємося об заклад, що я швидше від тебе он до того пенька добіжу.

— Що-що? — здивувалася Лисичка.— Ти хотів би зі мною наввипередки бігати?

— Не тільки побіжу, а хоч ти на один скок спереду ставай, то я швидше тебе на місці буду,— мовить Рак.

Побились вони об заклад. Стала Лисичка на один скок попереду Рака, а Рак учепився їй клешнями за хвіст. Рушила Лисичка, біжить щодуху, аж курява здіймається. Добігла до пенька та й гукає:

— А де ти, Раче?

Нічого не чути.

— Ну, Раче, де ти там? — ще раз покликала Лисичка та й обернулась до пенька.

— Та ось де я! Давно вже жду тебе, аж трохи за пеньок забіг.

Малюнок Валерія ГОРБАЧОВА

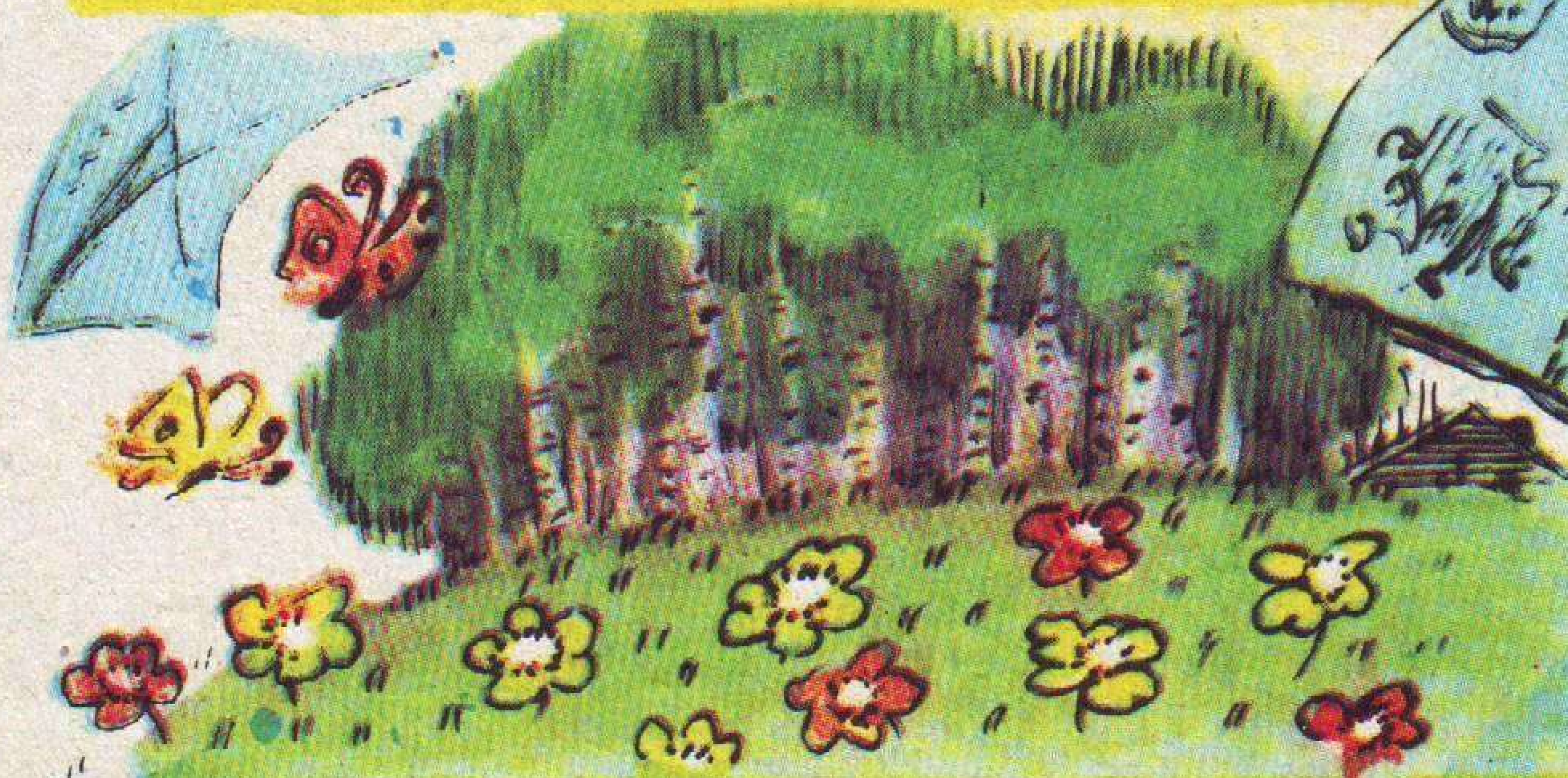
Любі друзі! Дуже ви втішили мене своїми листами, цікавими новинами. Ось кілька з них.

«Я завжди допомагаю татові й мамі. Качок від ставка прижену, в хаті підмету. А живемо ми біля самісінького лісу. В нас дуже гарно. Малятку, приїзди в гості, і я почастую тебе смачним березовим соком».

Юрась РОМАНЮК,
село Миловань на Волині.

«Малятку! Я вже ходжу і в звичайну школу, і в музичну. Але розлучатися з тобою мені зовсім не охота. Я й далі передплачуватиму журнал. Найбільше мені подобаються в ньому оповідання та казочки. А ще саморобки».

Оксаночка ПУСТОВА,
місто Лохвиця Полтавської області.

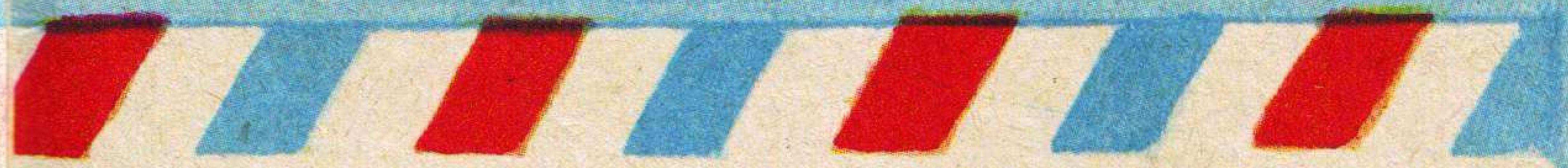

«Журнал мені читає мама. Як сподобається який віршик, я вивчаю його напам'ять. А як є в журналі загадки, я відгадую їх. Малятку, надрукуй, будь ласка, цікаву історію про білочку».

Михайлик ПАСІЧНИЙ,
місто Калуш Івано-Франківської області.

«Я вмію вишивати. Вже вишила гарні серветки для мами і для бабусі. Тепер хочу навчитися шити. Пошию для своїх ляльок сукенки й оздоблю їх вишиваними квіточками».

Наталочка МАЧОГАН,
село Водяне на Львівщині.

«Коли я йду з татом до річки, то беру вітрильника, якого мені подарували на іменини. Вітер напинає вітрила — і вітрильник пливе. Хвилі гойдають його. І він дуже красивий».

Саша ПОНОМАРЕНКО,
село Солоницівка Харківської обл.

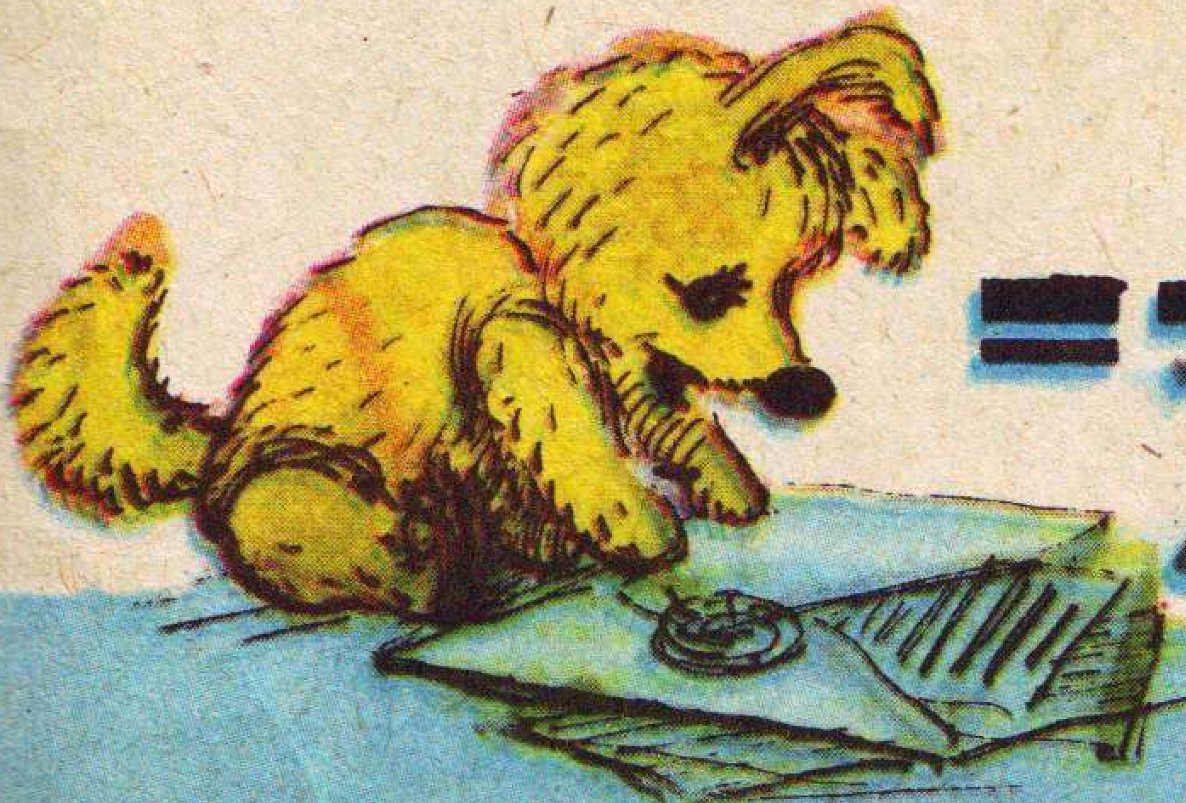

«Плюшевий жовтий песик живе в мене ще з того часу, як я була зовсім маленька. Живих жовтих песиків, мабуть, не буває. Та все одно це найкраща моя іграшка».

Марійка КОБЗИСТА, Київ.

А яка ваша улюблена іграшка? Напишіть мені або намалюйте. Не забувайте правильно писати адресу журналу.

Малятко.

Намалювала Наталя ЖУРАКІВСЬКА

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Київ.
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

МАЛЫШОК
№ 8 (320) 1986

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (На украинском языке).
Основан в 1960 г.
Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь»
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Головний редактор
С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:
А. І. Григорук (відповідальний секретар), А. С. Камінчук, Н. Й. Лопухова, К. В. Назаренко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч, Л. Я. Сергієнко, Є. А. Таранова, А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художній редактор Я. Д. Левич.
Технічний редактор В. О. Власенко

Здано до набору 19.05.86.
Підписано до друку 25.06.86.
Формат видання 84×108 1/16.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 646000 пр. Зам. 6-143.

Поліграфкомбінат ордена «Знак Пошани» видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ордена «Знак Почета» издательства ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці Людмили ЗАГОРНОЇ
Макет Галини ЧЕРНЕНКО

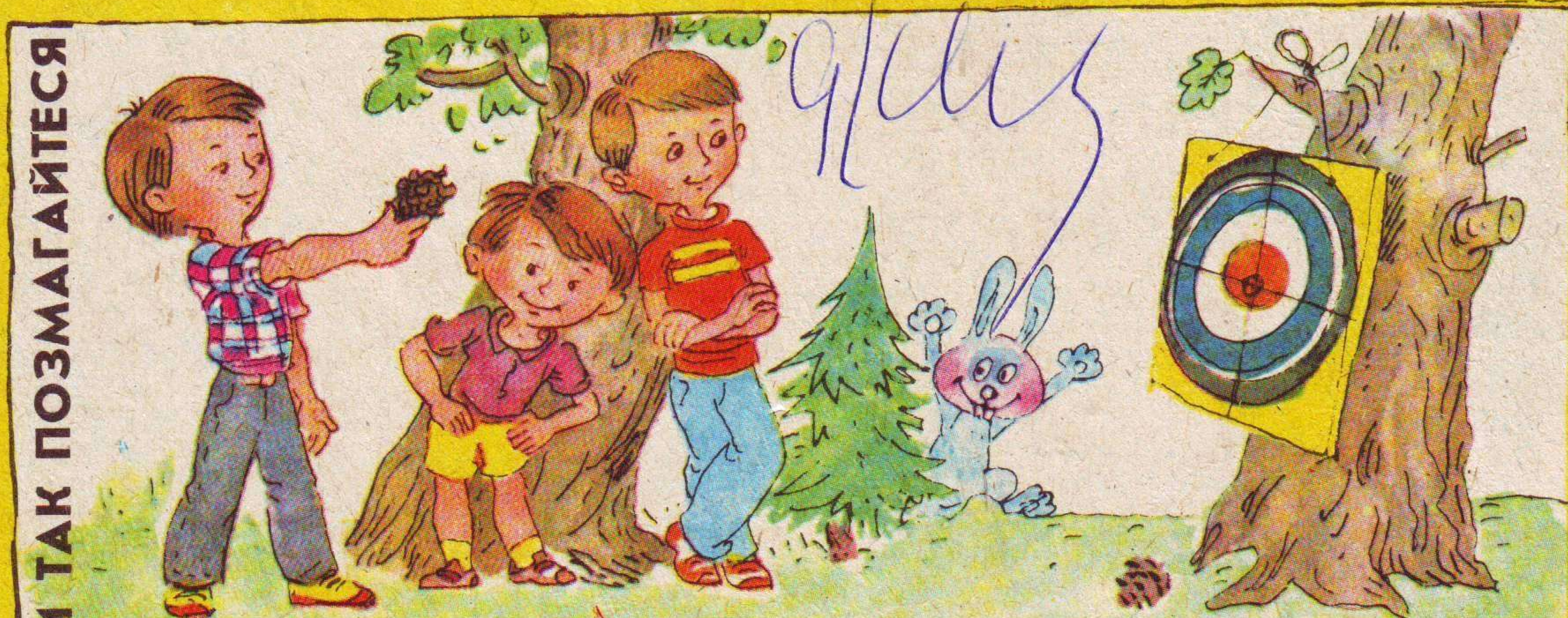
Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

20 к.
Індекс 74304.

СПОРТИВНА СТОРІНКА

І ВИ ТАК ПОЗМАГАЙТЕСЯ

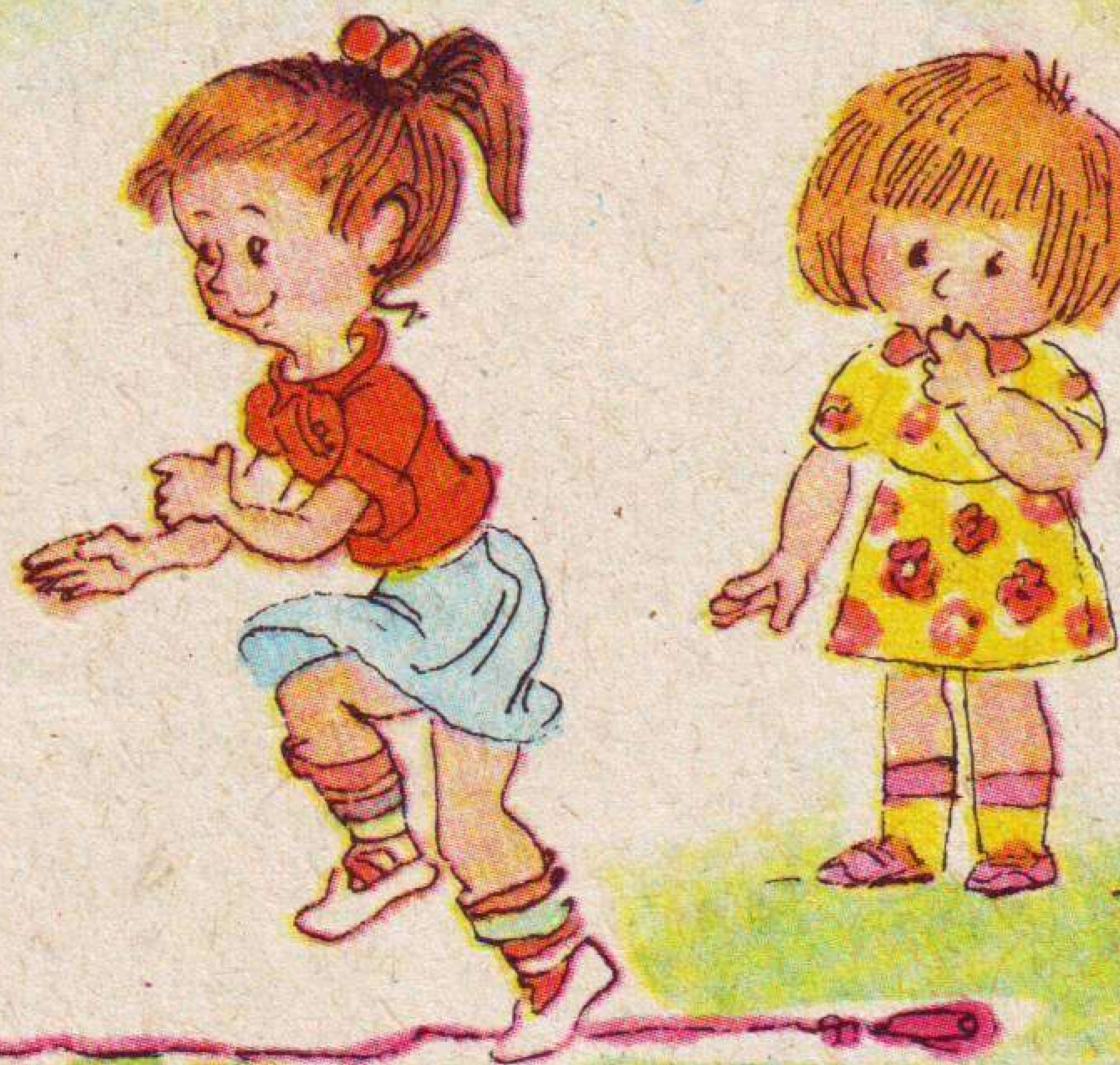

Хто раніше влучить 5 разів у ціль?

Упіймай кільце!

Хто більше зніме стрічок?

Хто проскаче на одній нозі вздовж усієї скакалки, весь час перестрибуючи через неї?

Малюнки Жанни ПОКУЛИТИ